

OF

OF

VRRA

ANT

VICA

INTER L

ritate quadam

es sub terra genu

um a quo illu

ascipere potueri

atæ, tamquam al

decore Patrię

que sęplaga

tibi libris ac g

e profeceris, l

no ex

ffia

ore a M

R O E

E.

H.

F. SIXTO LVCENSI
GIAE PROFESSORI,
IA PROCURATORI

T I S S I M O,

CARIO GENERALI AMPLISS.

R LECTORES MINIMVS S. P. D.

adam non illustrentur, vel cerni, vel ab oculis distingui, minime possunt, nec plantæ ex terræ visce
genuerint. Ita hæc mea laborum initia, veluti colores in obscuro latentes, ac veluti teneriores stir
quo illustrentur, acquisierint, quasdamq; veluti radices, quibus alantur, emisserint. A quo verò me
potuerint præter te vnum, inuenerunt neminem. Cuiusquidem amplissimo nomine, ac virtutum
nam altissimis defixæ radicibus, nulla vi violari, nullouè loco dimoueri poterunt, Tuo namque il-
Patriæ splendore, in omni denique disciplinæ eruditione, atque peritia, te fulgentissimum radium
plagam, sub qua diu alantur, ac vireant exhibes. Erunt igitur hæc omnia tunc illustrata, & id me
is ac gaudens obtuli, hilari fronte, serenaque facie susceperis. Quod vt efficias etiam atque etiam
eris, locum minimum elargire. Viue diu & vale perpetuo fœlix. Patauij anno Domini.

o ex viridario D. Thomæ deprompta disputabuntur
ssistente R. P. F. Adriano Abriano sacra
Mag. meo Colendis.

F A C T V M E S T.

- 41 Nec denique ipsam ad propriam inclinari, quapropter in aliena uolenter retineri, erroneū esse affirmamus.
42 Sed recte cum Doctore nostro asserimus, si a Verbo dimitteretur, propriam personalitatem, quam modo
potestate habet, per eandem retentam actionem, adipisceretur.
43 Ex his facile colligi potest quam inerudite Manichei dixerint, Dei Filium non uerum corpus de Virgine
Maria, sed fantasticum composuisse.
44 Teius etiam nonnulli dixere, Verbum diuinum non terrestre, sed æleste corpus sumpsisse.
45 Catholice iure tenendū est, Verbum Altissimi, corpus de Virgine & non aliunde suscepisse.

47 Sed inrepe de tenendum censo, in Christo duas fuisse naturas perse
48 Verum cum anima, carne nobilior existat: Iure merito carnem in
49 Non tamen animam priusquam carnem assumptam fuisse dicim
50 Non tamen Christi anima, quamvis eiusdem sit speciei cum c
51 Quapropter nullo pacto verentium dubito, totam Trinitatem
52 Ineffabile incarnationis mysterium aduenisse.

61 Ipsa enim humana natura ab omnibus personis diuinis & facta
62 opera ad extra diuisa sunt.

63 Non per hoc intelligere & velle, cum ad intra Trinitatis opere
64 uelle, idem intelligere Patri & Filio, & S. conueniat.

65 Nec insuper dicendum est Filium generare veluti Patrem, & S.
66 Sed solus Pater seipsum intelligendo, sibi coequalem, ac consub

67 Et iure Filij a Patre emanatio, generatio appellari debet, cum s
68 dum similitudinem naturae.

69 Hinc quantum decepti fuerint inspicite quæso, qui dixerunt Ver
70 tum Patris & Filij creaturam esse.

71 Errant et quidam Filium non operatione, sed intellectio appellatur,
72 Et hoc iure inquit, cum operatione immanenti nihil producatur,
73 (iste Philosopho) differt.

74 Ut igitur digito omnium ora claudamus totis viribus, libenter tuem
75 At quoniam in diuinis non tantum intellectum, sed & volum
76 cessionem, quam S. emanat dari non est dubium.

77 Non tamen per modum similis, sicut Filius procedit S. Unde
78 appellari tuemur.

79 Distinguitur insuper processiones istæ ex rationibus suis: 1
80 renti, minime adhaeremus.

81 His tamen personas distinguere atque constitui (ut nonnulli fat
82 minus relationis esse, recte sententibus conspiciunt esse)

83 Paternitate quidem Patrem, Filiatione Filium, spiratione S. &
84 Ob id tenet D. Tho. relationibus in diuinis abstractis, nec pe
85 tum) reperiri.

86 Ne autem falsum quid nos dixisse quis existimet, cum tres
87 quartam addimus, Est enim tres & quatuor asserere

88 Nec insuper iudicandum reor Patris personam alijs duab
89 ro ab ipsa procedere firmissime credamus.

90 In hac enim Trinitate nihil prius, aut posterius, nihil maius
91 sunt & coequales.

92 Filius tamen cum sit perfectus Deus, perfectusque homo, &
93 iure fertur quod sit æqualis Patri secundum diuinitat

94 O felix igitur culpa, quæ talem, ac tantum meruit habere

omitiis nostris Prouincialibus in

Aur. Ho.

Carmine L. de la Cruz

Carminū Liber primus

Carminis Liber primus

Ad Celebrissimū Juriconsultū Marcum
Anthoniū Ortelium Viriū Casarei
Juris Interpretem.

Quae cura nostram; quae ue Vimensiu
Te Marce dignis tollit honoribus?
Quem saepe mirantur Camene
Et meruunt celebrare uates
Dexter canente me increpuit uas
Laudes Apollo, ne fide parua
Illas et illustres labores
Carminē sumere pusillo
Quis gesta uero maxima et inclitas
Dotes, beatos ingenij sales
Legū atq; sublimes recessus
Transiliat, meritosq; honores?
Dilecta sacris progenies Oris
Hic Lycei renego coenaculū
Nunc letus ad marmora recens

Impetrata salientis unda?
Multis ut anis uixenit integer
Vix alma uirnis iustitia et fides
Nomen non eternat in quon
Per nubes celeremq; fama
Qua clara flores ut tibi premia
Verno ferenti per arga deum
Vinea conecit inuentus
Castalis generas recessas
Felix remedium cui pater attulio
Obscura iuris soluere dogmata
Sensusq; glosam sapientis
Caesareis reserare in armis
Quales minores leana foli micat
Nunc inter ignes talis et inclina
Nunc micat inter uirum
Iratu uerum cavernas
Velutq; paries nunc bere cynthia

Turrita curra prouehantur leui
Cirui et caua incedunt sonantes
Coram Calicole per auras
Sereni Olympi sic tua gloria
Euecta scellas est sup auras
Plaudente concursu deorum
Et uarijs modulata fluminis.
Turru inuenimus quae rapidum libit
Te nunc alma Caesaris chori
Praeo canit caepe in recen
Surpazis redimira spiciis.
• Te uoce dulci prosequitur chorus
Nympharum apice in maxime sonu
Te rura et vrbes antroq ima
Te laetitia resonat personu
Et thure sacro nasquaq munera
Leni deorum spem laetissimas
Ut sensus ad caeta iouis
Mavonibus redeat tandem

Aet si licet nos respice dū nos
Ornat capillos Dioides nouis
Serris, honores et nomina
Castalij meditantur undis.

Proterei vacinuum de obitu Alexandri
Emilian Canonici Vindesij

Aurora inuenis caespide puerum
Perausus iuueni dāna Cupidinis
Pulchrae nū remeas uirgis aditus
Perminuit aquas ceter

Tunc Turri iuindi margine cōdile
Vates canit promissus equis
Ingrata liquidas obruit oris
Salutes pelagi Deas

Ut concha fauli carmina diuites

Iuuetus perperus aspera funera

Narraret lacrymas statim diceret

Aero gurgere frigida

Undas quid proferas ah miser ah miser

Latus per medias in pericula
Ne tu magna uides, seuq; conspicas
Impendenna funera
Numqua' purpure uirginis amplius
Sperabis miridis huminis coma
Nec quatu' argues uicinis amoribus
~~Quis~~ ante domu' sua
Iam uir Tartareis faucibus editus
Mente' Corymbos flumine tingido
Perfusus gladii' truci acuminis
Haerente lateri parat
Heu quantos geminis mater ager pia
Vel quos uirginei uos dabitur chori
Elenx, crudus homo sanguine feruido
Innem cu' reppercent
Te fomes uinei re Argivae regni
Te nipes gelidae, re liquidi laeus
Lugebunt miseris undiq; questibus
Implentes mare naufragu

Admirans & nato Iovis chon
Rupes que rigidas incolis arua
Permeser' tacito murmure qua fluit
Amnis Castalius tonas
Hic alto copula tu simul insides
Curua rappe hira perine aburneo
Et multis juvene Carmine Ictio
Tolle ad sidera laudibus
Et vos ad cineres currite virores
Felices nimis quidam ignibus
Sera me liquidis munera churra
Alia in uertice montium
Ad magnum numula qua arcus & turris
Tendit qua pharos & nix montis mi
telis frigiduli glauca Capidinis
Virtutis deus iacet
Huc flores natos huc bre Alia
Nimphae que choreas peragat mōtia
Formosissima natus ducitis inuicem

Huc vos spargite amara cum
Valentes uolatis ferre benignius
Auratis clatulis uel mureo sinu
Ut manes iuuenis, et calidos rogos
Domus accumuletur hijs
Sed diuum omnipotens Iuppiter omnium
Regnator manibus horrida fulmina
Qui mittit strepitans, iam reserat fores
Immensi etheris soli
Et summo ecce uenit mæius ethere
Insignis facie et crinibus aureis
Qui re ad clara posat ponere sidera
Ad sedesq. uocat suas.
Tu maris misera plebs iuuenis
Prudentisq. patris munica lux rer
I nunc precipiti punere re pia
Quando mors rapuit fera

Σ

Ad Marcum Antonium
O Marcia Amides faceriarum
Cui fontes agnipedes dederunt
Vni cui lepidos simul iocosq;
Ac risus charites venusq; fulchra
Donarunt comites tuos faustos
Dulces nō iuvat amplius recessus
Subire et teneros subire lusus
Quos neq; mittere in caupres
Caudent precipites pilis nō raris
Per mensa manibus lecentiore
Alternis et pede percuter omnes
Dulcare et simul eximare plausus
Ah mure nos miseros malūq; facit
Quando delirare et laes lepores
Hic te absente iacent quiesq; nostra
Ah nūc nos miseros malūq; facit
Tua nō potuit rare morari
Amor qui potuit tenere fores

Saeros et rapidos domare ceruos?
Liquisti unanimis nos sodales
Qui te plus oculis suis amant
Tu solus varias levare curas
Gressus ad lepidis suis chacinoris
Tu solus pater omnium iocum
Quare fac properes feramq; cecum
Huc quamvis potes elegiarum
Et tecum veniat simul venustas
Ut visus faciles iocisq; reddas
Vellis mistitia tuis amicis
Qui pulchra faciet tibi corolla
Et mero calices libent repletos
Nam nobis grævas iubet Deusq;
Spumantes citharas liquore Bacchi
Siccare ob reduce bonum solate.

In Muscam

Miratur aliquis audiens, Tantalida
Se ausum parenti Cinythi preponere
Ismeides cum noluit tunc feminas
Latone honores ut meritos reddere
Nec se nocente daret usq. Helius
Thebes curuatis abominabile
Iusto arcebas stirpem furore occideret
At nunc quid haud miserum hoc mortalin
Musca heu pusilla, obsecra feda iners sacros
Audet Poetas nunc molestis moribus
Vexare opacis qui sub umbris arborum
Prostrati et aethere caput circumdari
Lauro secundo Apolline, et coronibus
Ducunt perenne maxime liberrima
Quiet, et aures sonantes barbitre
Fortuna ineptas tunc nihil curat minas
Quis te misellum adigit in meum caput

Seuire morsibus perignatissimis
Dentis terribilibus, et acutis iambis
meis et iambis usquequaque differa
Agamemnonem, et cetera, atque remelle Apin
simplicitatem misceo aut etiam protesa
Hinc i profundis in cloacas pessima
Vbi misissimum cum suis muscarum
pasces manipulis? i prociat quid pessima
Quid hinc moraris? en uolentes glori
Tere et phalanges reuocat muscarum
i turidas in aerebus Araneis
O turpe factum inerte terram pabulum.

Lydia

Formosus nimphæ flagrabat Hypanthus amore
Nec feris de more aduerso luctibus arcu
Ipse simul socijs uaga per finem Lycei
Cervabat tenero forte pinetis aethere
Eid manu inter silvas interq. amara feram
Apidue tales fidebat e pectore uoces.

Lydia crudelis crudelis Lydia. tandem
 Fundimus ad ventos nos irrita carmina quædæ
 Nil nostri questus nil te mouere querelle
 Adspice rura sonant, magnis et uocibus æther
 Annuit enim pulchri iuuenis copias puellæ
 Florida solennes agitat perfracta choreas
 En dives pecoris in regia sedis Amynas
 Atq; comæ pulcherræ serpyllis æpulis Aleas
 Ad murmur salientis aquæ nunc figitur caput.
 Sed quid ego? heu misero lacrimas prostrans in herbis
 Sole sub ardente miseri nunc corde querellis
 Sæpe uero: nec nulla mea te cura salutis
 Tangit nudus uenit et imminis æois
 quæ miseri in siluis refferunt mea carmina uoce
 At me nō choris, nō dives plura morari
 Deæ perire, curui nō uxor pulchra Menalce
 Et si cuba comis euri peto sper oculo

Quaerere mihi laudant mea verba Napeae
Nec ultra nostra Nympharum carus aueat
Sola es qua placidos immittis spernis amores
Sola fugis miserum sine spe crudelis Hypocritam
Nec tibi cura libet mecum in habitare ferasq;
Figere et aeras visco caprasque volucres
Ah miser asperi cū te sub roboris atra
Tegmine, quē circum ~~degebat~~ pōditus errās
Tunc ~~idem~~, et varios cūq; philomella per auras
Jaecaret volitās per ramos blanda recētes
O mecum vitulae o mecum lugere Capellae
Implete et querulis caueas magitibus aera
Mille tibi in chalaris seruo cū corripere mala.
Et totidē phillis cultis custodit in horis
Quae certe ambrosia vincunt dulcedine diuinā
Inidit et superat uestimenta mille Colom
En etiā murei est mihi cornucopia laetis
Castaneae molles spinosis nuper echinatis
Daeceae atq; murei ramos sup arboris altos

Quid refugis? nunc ecce tibi in soma paratur
Ecce boues plaudunt ecce tibi bucula plaudunt
Hanc pastor mihi robustus mihi contulit Ego
Cum me forte pecus ducere ad pabula mense
Vidisset cum ut canere me voce lacescit,
Experiamur ait quis nostrum recce cicuta
Sic conflose tene; Docta aut ego carmina capi
Dicere: sylvestri conuiui simul ipse camena;
Sic illum uici datando, ad Roboris umbram
Mox se se in syluis et cordata Rura recepit
Illinc ille mihi duo pocula, misit et ista in
qua cernis uincta, ex illo & culta Lyci
Pabula ceruam sed nil mea munera curas.
Heu quid ergo? tonitruum gemens hinc ite sorores
Ferre pede celeres, nostras nam Lydia questus
Immitis spreuit: miseram nec curat Hyfalon;
Scilicet hirsutus uideor quod pascere sauros,
Quod & preme nudis ovis nunc ubera palmis

Despicis: ah demes nostras dā ipse capellas
Pan deus Arcadie facit curatq; iuuenes.
O utinā sauuū nūquā sub corde venenū
Nosce quā nec amor duris ualeat ipse egijs
Omnia uitatur uitatur frigora et ætus
Et uenti et pluuie ictus nō uitatur amoris
Supremis sēu soluentur corde diebus.
Quid queror? infelix, nicos iā cogite tauros
Cogite oues pueri: nō me pascere & arua
Posthac uos herbas lani carperis olentes
Non uos salutes cerna: heu p saxa p ignes
Sampnide est animus desertas querere gentes
Inter et hyrcanas uitam deducere rixes
Et tandem pōni spumosis obrutus undis
Huius misere uitæ curisq; imponere finē
Lydia post forsam nostrā miserata dolore
Pallida perfundet lacrymis mea membra sepulchra
Vel forius uenero triptem pede presen sepulchrum
Hæc dicet. pulchra sunt hæc mea premia forme
Tallibus infelix sepe est conueniens usus
Pastor nequicquāq; modos iactabat ad auras

Ad cuius cantu' munda ingemere cunctae
Atq; dolore suis planxerunt pectora palmis
Cum nam obscuris accidit nox humida caelo
Lunaq; fulgere aethera iam cepit ab arce

De laudibus puella ad Qaullu' Othelium
Thebe parer, prospera inronsis uenerande capillis
Faeg, mihi nares carmina grata tibi
Tempora siq; tibi cingat parnasia laurus
Pendat et, moidis fulchra corona comis
Teum ena musae certissima numina uanu'
Adhuc argutis turba colenda modis
Purpureo cingat incompso flore capillos
Et feriant curuae pila canora lyrae
Atq; Erato & schileo donet me musa choristis
Locula et intacto flumine plena ferat
Ecce sed Homides adsunt et dexter Apollo
Frusa ego no fudi supplici ab ore conu'
Iam ~~opatus~~ permessi cunere lauros
Tangere et aurato pectore pila lyrae
Et licet immensa laudes celebrare puella
Laudes quae uincunt sydem chra soli

Ergo ades arcti paulle inflammas amore
 Cingeq; purpureis tempora nostra rosas
 Atq; foret laevis viridi super in rege myrto
 Ut sacro semp sciter odore domus.
 Namq; datur mihi formosa laudare puella
 Quae nunc immenso flagrat amore cui
 Sed uanu' decus egregiu' p' habe a uero
 Ne tibi mixta candida plectra cadant
 Illa cum gracilis multu' du' sperat amare
 Ut solis radij lumina pulchra micant
 Ardes seu religat fluos o paulle capillos
 Marmore na' pario puerus Ana micat
 Ardes seu cervice aliquis uel brachia laudat
 Brachia Soractis candidiora muae
 Quid nunc de manibus quid nunc de corpore dica
 Pulchrior est nostro nulla puella solo
 Attila saepe incedit quando ipsa p' uirbe
 Incedet aethera semp ab arce Venus
 Aut cum marmoreis spaciatur in adibus inges
 Auram palla pecusq; operum eum
 Cedite iam thymphae quae summa in uertice p'inde

Tenditis thiracanis retia dura feris
Sola puellam est qua mollis amaraque ornet
Post mortemq; regis rura ministret Amor
Hanc vos Divites semper tene regis puella
Cantare et iuvenem celebrare iagam
Phryges tu insigni laudes resudare eant
Haud et na similis sed tamen ipsa Venus.

Ad Celeberrimum fure Cons. Marcum Antonium Octo.
Cesaris iuris Viri interpres.

Certa duam magni posuit celebrare poetæ
Laudibus et reges tollere ad arma suos
Progenie ille caret venera insignesq; nepotes
Quarpueros iuvenes egregiosq; senes
Immensas enages hominum magnosq; triumphos
Et iuvenum armata premia parva manu
Ille caret classem undas in gurgite uictas
Horridaq; jonio capta trophaea mari;
Remigum praecum laceramq; per aquora puppes
Arduam in rapido lincea, casa prelo
Egregios reges uictos urbesq; superbas
Clarosq; proposita premia facra Deis

At mihi Marce tuas laudes multosq; labores
Non datur ad sacra dicere murmur aqua
Durus enim rutilē ut miratur rusticus irim
Qua Baccho et Cerere, et Pallade picta vinct
Sic ego nūc miror tua dogmata sparsa p̄ urbe
Et quos effundas semp ab ore sales
O uirū me Jannasi paretur in oris
Amnis Castaly sumere phœbus aquas
Argutorq; modos nūc Caliopea doceret
Ut p̄fice laudes iam celebrare tuas
Non ego faustorū canere convivia regū
Sparsaq; p̄ mēas cimbria plena mero;
Non puerū auratis in cultorē corda sagittis
Non quas decebat blanda puella rosas
Nimphaeū uel choros sacrynq; in mitia bella
Non Bacchi cinetas proinde uivēti comas
Teq; nosq; hillari celebra carmine et inges
Extaret nostro semp in ore comus
Nam canere studia et tenero quas uirgine parētis
Virtutes dederit Iuppiter ipse tibi

Firmas percurtas procepta sonantia terras
Et quos tradiderit doctæ Minerva sales.
Quid loquar? o iuvenū decus, et spes maxima nostrū
Tu es Ausonij gloria rara soli
Vive precor semper ludatū te undiq; docti
Atq; nūc iuvenū nomē ad astra feret.

Ad Proasium Carinū sumæ spei
Adolescentulum

O decus o princeps iuvenū o spes magna nostrū
Atq; idem Ausonij maxima cura chorū
Quem iuvat herbosos Permessi mungere fontes
Dicere et arguto carmina digna cono
Nympharū exansas laudare bicornes
Atq; etiam sacras conceleberræ dapas
Frondebat Bacchi tyros Semelesq; calorē
Et iuvenū rubro tempore cinem croco
Ut Sarcini iūco coleant capere volucres
Retibus et rapidas fallere expe feras
Qualiter irriguis nunc ludat arator in arvis
Et pastor rardos ringat in amore pedes

Felix cui fas prius lustrare recessus
Atq; inter sacros ludere posse choros
Contigit at nobis legū tractare libellos
Cum uetat opacis tangere phœbus aquas
Et cogor rupes sacris cacumina montis
Aonidū et dulces destituisse lacus
Nec licet inuictas acies clarosq; triumphos
Glaxima et donec tollere gesta iuuat
At ne cui phœbus nunc fas lenire potente
Effice reddantur candida plectra mihi
Flectereq; prius adde ad mea uoca sorores
Ut cantā sacros arte docere modos
Namq; ego dū liceat sacros prumpere fontes
Vertice Permessi carmina multa canā
Gramineas referā pascuū sœpe palestras
Et cinctas hinc dū uersicolore comas
Ut inuictis reueri faciles secretis amore
Decorata ut illorū candidus errat amor
Ut Formosa Venus reueris im mista puellis

Nunc ducat celeres culta & arua choros
Dy facere ut uereus dicat mihi dexter Apollo
Te duce & hebra tempore ponde regam

Protaſij Carini reſponſio

Paruaſe qui multis nomē uirtutibus ornas
Ingenuj et clara nobilitate uigeſ;
O Iuua quam me fingis ducenſ amore
Laude forem dignuſ, multaſq; noua poteſ
O mihi rā ualida eſſent nūc cū robore uireſ
Ut poſſeſ ſtatuſ flexere caſſe modis
Nam canere leuſ ludenſes undiq; nymphas
Atq; cūmul blanda florea rura ſym;
Ac ueluti dicant uiciſſim molia leni
Quaſq; praeterea & ierideſq; deaſ:
Ut lambas ripaſ ſemiter longinquuſ Hydaſpeſ
Atq; lupuſ ſolere falere ſauuſ oueſ
Saluere ut carinā ſciſ ſeuia tuſſa huiuſ
Atq; ſeruaſ placidaſ plurima dona deiſ;
Ut ducat Citherea choruſ & florida poma
Et pulſet libero nūc pede ſepe ſoluſ

Ut calamo caret Coniob' ut fulcher Alexis
Purpureas flores carpat utraq' manu.
Nec tamen avas acies nec maria castra
cantare aut Danaum facta superba virum
Ista canat alij: quos senis arma cothurnis
Tollere siue dum parva trophaea ducit;
Namq' placet nobis dulces celebrare recessus
Pastorum in mulo & roreus ambiguus.
Sed potius quas ipse colis canare severas
Musas quasq' cupit nosse Thalia cupit:
His igitur in toto choro incumbere sodalis
Decore sic tolle nomen ad arma tuum
Et tu fieri cithare in carminis auctor
Aspirare uocis Phoebe superbe meis
Ut solam illam laudes extollere donec
Me coget ad virgias ire ferens aquas.

Epiraphium in morte

Caelicola quondam uineta necesse dione
Absumpta ferro Julia terra dolet:
Comica uineta deijis tribuerunt gaudia caenis
At nunc mors tragica uerre emenat humum;
Sunge polo soccos, et terris iunge choros nos,
Morta gemit tellus, arma beata cauit.

In eandem

Roma cum laudat referre signa Camilla
Deprimat ac tellus Caesaris alma cum
Hic uita dulci crispuit macrone sorori
At ille ex micis signa superba relinquit
Sic vexilla iocis Romanis pasta tulere
Urneis luens mors uiolenta dedis.

Ad Marcum Antonium Octavianum
Iuniorisq. decessum ac

Cecilius iunioris iunioris interpretem

Vernicibus summis sacri uaga Gloria olimpi
Arctos uaria cōspicienda rosa
Dum circū doctę charites quindiq; sorores
Aurorę clamor eductę aera sonat.
Ecce sed otheli nomen tollebat ad aera
Per celi liquidas in chora fama plenas
O uos fieridos fleora inaurate canores
Othelias nouo spargite odore comas
Cecilius hic laudes ~~suas~~ fudamina soluit
Et legū facili namque patuit iter.
Tunc sua cuncta tibi detrahit Gloria et inquit
Conuenit ista tuis picta corona comis.

(3) $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

Amber in the
common sea shells

Don't miss the chance of a lifetime
to see the world's most famous
and beautiful city
in the heart of the world
at the foot of the mountains
in the heart of the world
at the foot of the mountains

I have not yet received your letter of the 10th.

For each individual in the same group

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, possibly "O. west. fanning / ..."]

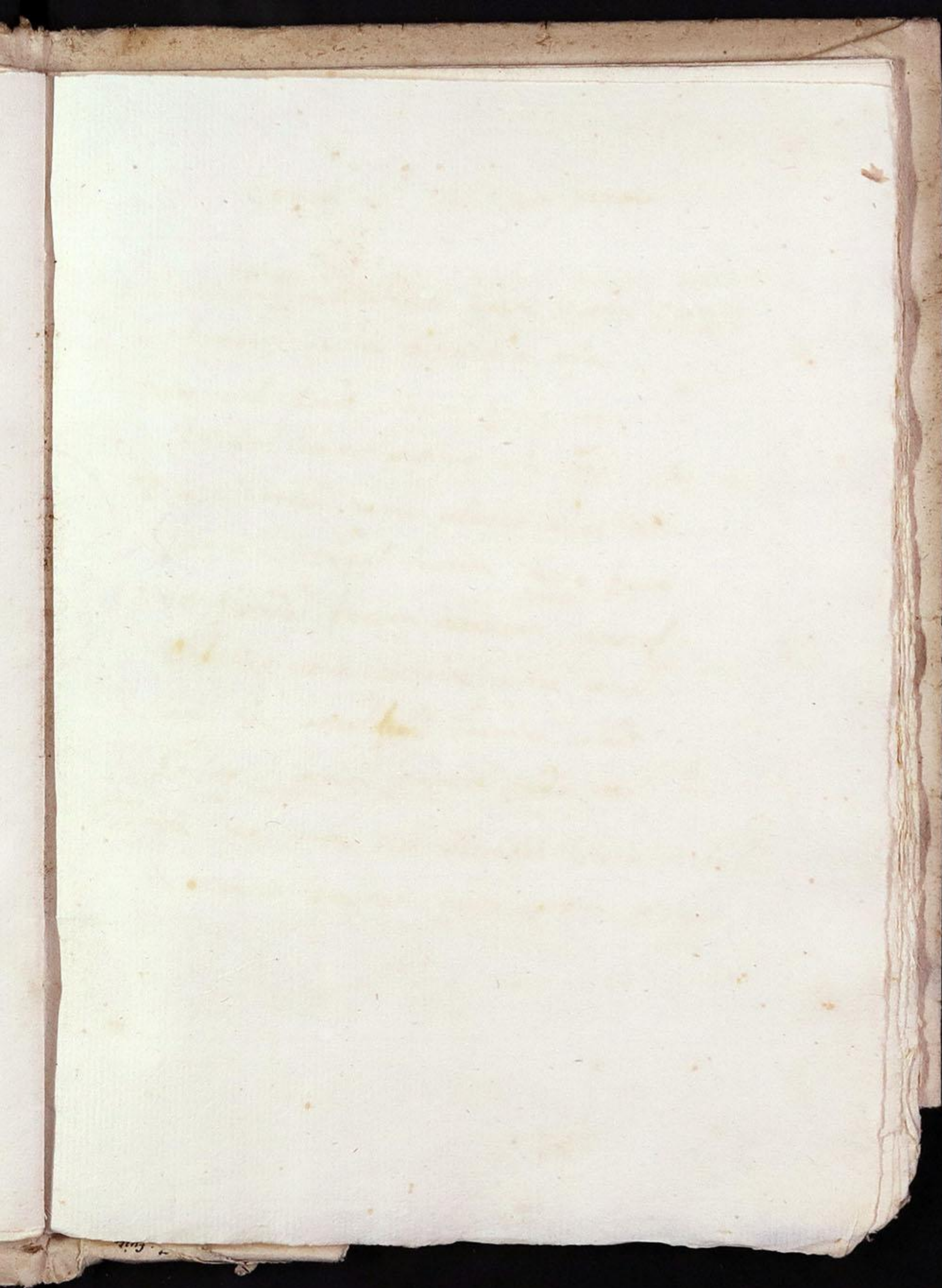
Oratio mea super hoc

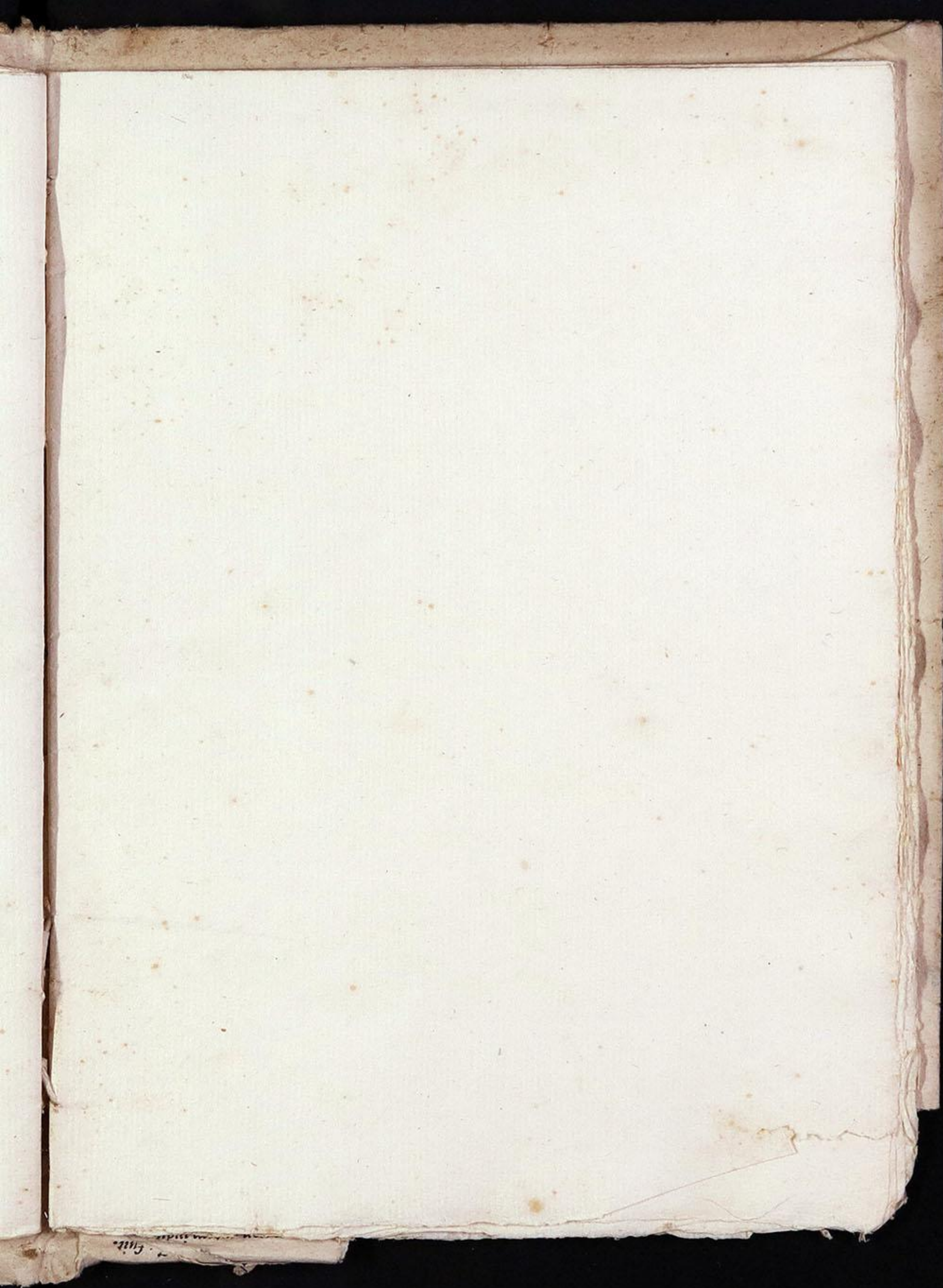
...the ...

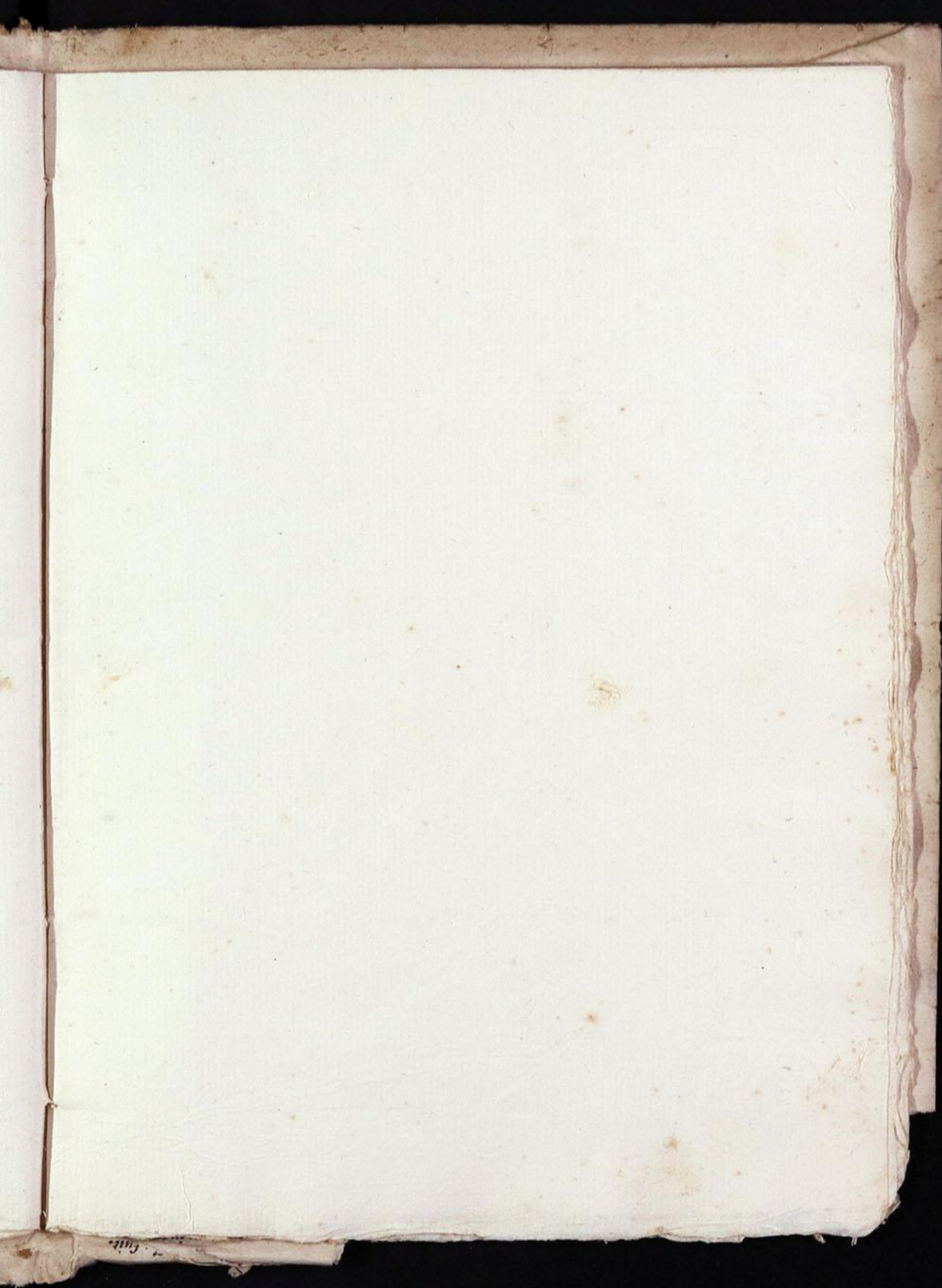
Fig. 2. *Amelanchier canadensis* (L.) Mill.

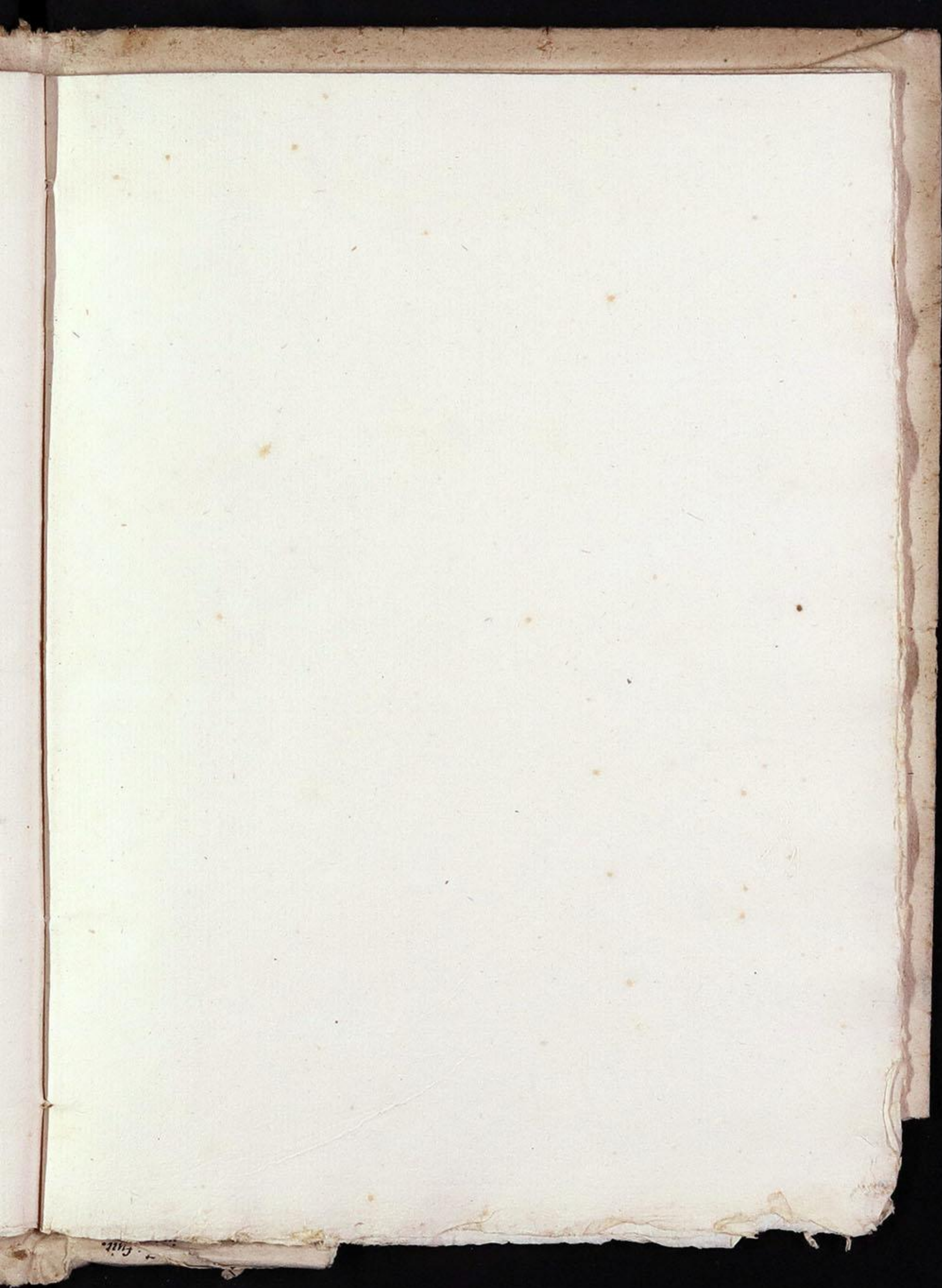
There are some very different kinds of paper

(Faint handwritten text at the bottom of the page)

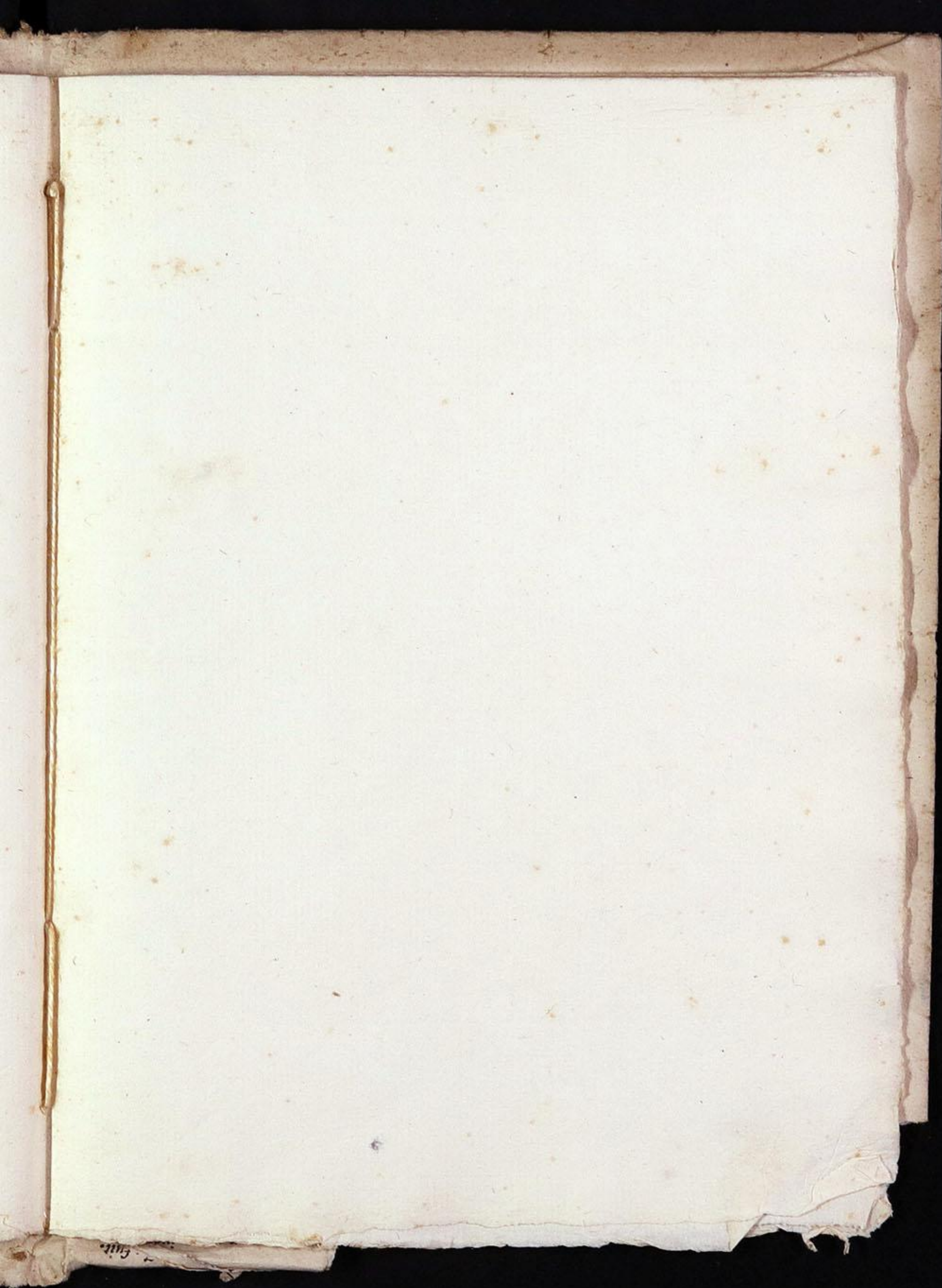

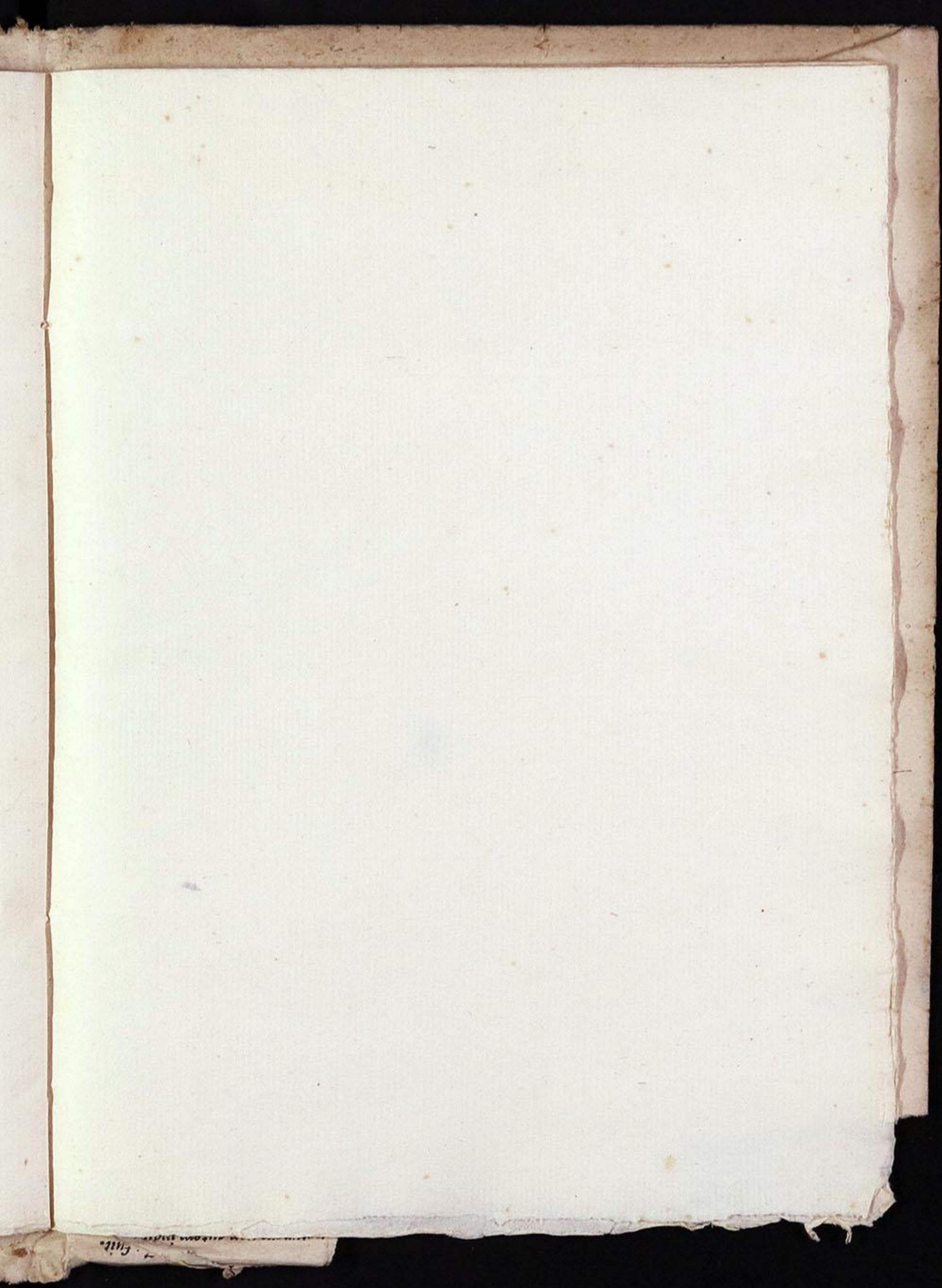

psis carum, et vultum in
A7 Sed utroque tenendum remota in Ch. duae fuisse naturae horfa

psalms carmen, & crown in ...
A7 Sed interuide remanentem ...
... ..
... ..

47 Sed interuide remendum congo in illa dicit fuisse natum a dicit

7. Erit.
naturam, non autem individua.

naturam, non autem induit.

positum sentire a via veritatis alie-

perfectissima sit, nec alio ut perficiatur indigeat, non tamen
eruisse fatendum est.

et post ipsius naturæ assumptionem, quid in creatū ipsam prædicemus.
impositam ineffabiliter remansisse, totius tamen imperfectionis ex-

humanam Christi personam simpliciter esse, quamvis si opposito
mutueremus.

am cōser, non duas in Christo: sed unam tantum unionem fatemur.
intellectu creato ex cogitari possit) maximam unionem asserimus.
reor, unionem hanc quoad dignitatem, et non quoad intrinsecam

as: Accidentium maximā esse unionem cum ad personā uniantur.
in natura supposito uniat: immo D. Thomas doctrinā libentissimē

hanc præcellere.
re non potuisset, merito tenemus nulla merita hanc præcessisse prio-

factam esse.
bonæ viæ bonam meruisse, cum merendi principio maxime caret.

conuenire non est dubitandum, desiderando enim et petendo, conue-
obediebant, exaudiret.

tantam peruenire dignitatem, natura angelica, qua naturaliter
unionem perfectior et dignior effectus sit.

assumptibilem prædicemus, cum dignitate fulgeat, qua natura as-
fuerit, requiritur.

in hac careant dignitate (quamvis assumi possint) in assumptibiles dñr.
merentur, non tamen diuino verbo perferri possent, nec eius perso-

(nemo.)
cessitate abundet, hunc magis assumptibile fuisse, ceteris creaturis te-

in hominē assumpsisse, nullo pacto personā humanā includi volumus.
non recte circa hoc Henricus verba fecerit, naturam et suppositum,

modo intelligendi differre.
ratio videtur, personam asserentium, nil posituum super naturam ad-

rationem.
primæ tuemur, suppositum quid posituum addere super naturam,

re.
in duo esse ponimus, quod est æternum esse verbi.

(tamen.)
liter existat, non duas, sed unā reāle relationē, ac filiationē hęc susten-

imprimam personalitate propria carere, non per hoc negamus, si a diuino
in propria acquireret personalitatem.

propria perfectione carere, cū aliena personalitate, et non sua existat.

T. L.
ADMODVM R. P.
SACRAE THEOLO
IN ROMANA CVR

P R A E S T A
AC TOTIVS ORD. PRAED. V

F. LIVIVS LEONIVS PAT. INT

ICVTI A. R. P. Colores omnes si splendore aliquo, ac claritatibus prius erumpunt, quàm firmas, quibus coalescant, radices sub pes, in lucem prodire non valuerunt, quousque aliquod sibi lumini & splendorem, & claritatem, ac vbertatis abundantiam suscipi fulgore, primæ hæc meæ elucubrationes, veluti immature plantæ, in solo præfulgente Religionis lumine prudentiæ, integritatisque decore quo clarissime fulgeant, te denique foelix sidus, prosperamque orbitam fuisse consequutum existimabo, si minusculum hoc, quod tibi commendatum velim, mihiq; inter eos, quos præcipua dilectione promittitur. M D L X X X. Die Mensis Aprili.

Hæc Theoremata de ineffabili Incarnationis mysterio
per F. Liuium Leonium Pat. Ord. Praed.
Theologiae professore

V E R B V M C A R

Joan. ait, In principio erat verbum; Cum hominibus
feliciter priuatim cerneret, ut eius
ratione carnem assumere dignatus est.
et bonitati congruum fuisse, non